

UGC Approved
Refereed Journal

Jr.No.43053

ISSN 2394-5303

International Multidisciplinary Research Journal
Issue-31, Vol-03, July 2017

rinting Area

Editor

Dr.Bapu G.Gholap

www.vidyawarta.com

PRINCIPAL

Lotnate Gopinathji Mundh
Arts,Commerce & Science College
Mandangad,Dist.Ratnagiri-415203

Index

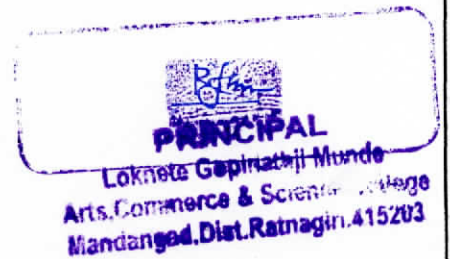
01) ATTITUDE OF TEACHERS TOWARDS CONTINUOUS & COMPERHENSIVE EVALUATION VIJENDER BHARTIYA, Rohtak	10
02) EMERGING TRENDS IN BANKING Dr. Jayant Prabhakar Bobde, Akola	16
03) Status of Women Entrepreneurs in 21 st Century in India Dr. Devkate Balaji Narayan, Osmanabad [MS]	20
04) Influence of Celebrity Endorsement on Consumers : An Empirical Study Dr. Parul Goel, Delhi	22
05) Green Library : All Aspects Relating with Library Kulkarni Rahul Hanmant, Osmanabad	26
06) A STUDY ON WOMEN AND CHILD HAVING KNOWLEDGE ABOUT THE CONSTITUTIONAL ... HARIOM SINGH AHMANA, Gwalior (M.P.)	30
07) PRADHAN MANTRI MUDRA YOJANA (PMMY) : A NEW INSTITUTION FOR DEVELOPMENT ... Jitender kumar, Dr. D.P. Warne, Sirsa	34
08) Stress and Adolescents in the modern age Honorene H. Johnson, Pune	38
09) INCLUSIVE EDUCATION AND EDUCATION FOR ALL Ms. Monika Rani, Phagwara	42
10) Basidiomycetes Fungal Spore diversity over Sunflower field at Beed Dist Dr. Munde V. R., Parli-vajinath	46
11) STUDENT ABSENTEEISM, CAUSE, AND IMPACT ON ACADEMIC ACHIEVEMENT : ... Dr. Geeta Pathak	49
12) TAX REFORMS IN INDIA—GST Pramila Devi, Haryana	55
13) Manju Kapoor's 'Chocolate' – A Rebellion Ignited Dr. Mukund L. Revadivala, Patan (Gujarat)	63

14) Performance Appraisal: A strategy for Continuous Improvement and Assured Performance Dr. A. Jaya Kumar Shetty, Ujire	66
15) Influence of place of residence on Attitude of Teacher Trainees toward Semester System Dr. Pargat Singh Garcha, Gurusar Sadhar	71
16) Practices of Discrimination and Koragas of Kasaragod Vijaya Kumari.K, Kerala	75
17) Mahatma Phule and Cultivator's Whipcord Mr. Madhukar R Wankhede, Dhule	80
18) Social Conscience and Awareness Reflected in the Works of Mulk Raj Anand Mr. Sunil N. Wathore, Wardha	83
19) Grassroots Governance towards Consensus Oriented and Development ... Dr. Akhilesh Pal	88
20) Consumer protection in India Prof. Gajanan R. Jangamwar, Ramnagar, Wardha	97
21) Perception of School Teachers about Transactional Practices of Social Studies Dr. Pargat Singh Garcha, Gurusar Sadhar	102
22) श्रीचक्रधर स्वामी - आद्य समाज क्रांतीकारक श्री. कांबळे लहु बळीराम, अंबाजोगाई	107
23) साहित्यातील प्रयोगशीलता डॉ. गजानन अपिने, कोल्हापूर	110
24) भारतीय शास्त्रीय संगीतात पूर्णवादाचे स्थान प्रा. संगीता चाटी, नांदेड	116
25) महाराष्ट्रातील ई-प्रशासन : एक प्रशासकीय अभ्यास डॉ. सुनिल लक्ष्मण गावंडे, Nanded	119
26) विद्यार्थ्यांची उदयोजकता क्षमता व कौशल्य विकासात शिक्षणाची व संगणकाची भूमिका प्राचार्य डॉ. मनोहर तुकाराम पाटील, धुळे (महाराष्ट्र)	121
27) नाशिक शहराचे नागरीकरण व निवडक सामाजिक संस्थांचे योगदान मिलिंद राजेंद्र थोरात, जि. नाशिक	124

- 28) मगठी नियतकालिकांचे प्रबोधनातील योगदान
डॉ. भाऊसाहेब दादासाहेब गव्हाणे, जि.पुणे || 127
- 29) कृषी पर्यटन : ग्रामीण अर्थव्यवस्थेचा कणा
डॉ. वाल्मिक दगडू परहर, जि. रत्नागिरी. || 130
- 30) नक्षलवादाची ५० वर्षे व भारताची अंतर्गत सुरक्षा
डॉ. बी. डी. तोडकर || 133
- 31) अठरा कारखाने व बारा महालांचे स्वराज्याच्या प्रशासनातील महत्व : एक ऐतिहासिक अध्ययन
कु. दुर्गा यावले, नागपूर || 140
- 32) भारतीय मध्यवर्ग का सांस्कृतिक विश्लेषण
महेन्द्र कुमार कुशावाहा, म.प्र. || 144
- 33) मन के डॉक्टर हैं संत !!!
डॉ. सुनील गुलाबसिंग जाधव, नांदेड || 148
- 34) विद्यासागर नौटियाल के साहित्य में उत्तराखण्ड का राजनैतिक स्वरूप
सविता मैठाणी, श्रीनगर गढ़वाल उत्तराखण्ड || 151
- 35) प्राथमिक तथा माध्यमिक विद्यालय में कार्यरत शिक्षकों द्वारा दृश्य-श्रव्य संचार माध्यमों का उपयोग
राजेश, डॉ. माधवीलता दुबे, भोपाल म.प्र. || 156
- 36) मीराबाई के काव्य में स्त्री-चेतना के स्वर
कृष्णा राणा, टिहरी गढ़वाल, उत्तराखण्ड || 159
- 37) बॉलीवुड फिल्में सामाजिक परिवर्तन व संस्कृति की लोकदूत
रेखा रानी, सिरसा || 162
- 38) पंचायतीय राज में महिलाओं की सहभागिता एवं जागरूकता की भूमिका का एक समाजशास्त्रीय
कु. सरिता, अल्मोड़ा || 165
- 39) स्वरयोग : एक विवेचन
डॉ. नीलम श्रीवास्तव, अमरकंटक || 169
- 40) उपभोक्ता का अधिकार : एक विश्लेषणात्मक अध्ययन
डॉ. प्रभा वेरूलकर, धमतरी (छ.ग.) || 172

- 41) हिन्दी उपन्यास साहित्य में महानगरीय बोध (१९९०-२०१०)
धर्मेन्द्र कुमार सिंह, चित्रकूट सतना (म.प्र.) || 174
- 42) यौगिक ग्रन्थों में त्राटक क्रिया - एक अनुशीलन
डॉ. संदीप ठाकरे, अमरकंटक म.प्र. || 177
- 43) भारत-चीन संबंध : बदलता परिदृश्य
डॉ. दीपेन्द्र सिंह तोपवाल, नई टिहरी, टि.ग. || 179
- 44) अज्ञेय की शाश्वती
डॉ. प्रेरणा उबाळे, पुणे || 183
- 45) भारतीय वाद्यों में पार्श्व तन्त्रियों की उत्पत्ति, विकास एवम् व्यवस्था
लयोत्तमा उप्रेती, दिल्ली || 186

कृषी पर्यटन :

ग्रामीण अर्थव्यवस्थेचा कणा

डॉ. वाल्मिक दगडू परहर

सहाय्यक प्राध्यापक (अर्थशास्त्र विभाग)

लोकनेते गोपीनाथजी मुंडे कला, वाणिज्य

व विज्ञान महाविद्यालय, मंडणगड, जि. रत्नागिरी.

भारत हा कृषी प्रधान देश असून कृषी क्षेत्र हे अर्थव्यवस्थेचा आत्मा मानला जातो. भारतीय अर्थव्यवस्थेत उदरनिर्वाहाचे प्रमुख साधन, राष्ट्रीय उत्पात्तातील हिस्सा, कच्चा मालाचे प्रमुख केंद्र, परकीय चलन प्राप्ती, व्यापार वृद्धी, विविध क्षेत्रास सहाय्यक क्षेत्र, सरकारच्या महसूलाचे साधन अशा अनेक कारणांनी कृषी क्षेत्रास महत्त्वाचे स्थान असले तरी भारतीय अर्थव्यवस्थेचे ग्रामीण अर्थव्यवस्था आणि शहरी अर्थव्यवस्था असा दोन गटात विभागणी झालेली आहे. शहरी अर्थव्यवस्थेच्या तुलनेत ग्रामीण अर्थव्यवस्थेच्या विकासाचा दर अत्यंत कमी आहे. ग्रामीण अर्थव्यवस्थेतील कृषी हा प्रमुख व्यवसाय असून कृषी क्षेत्राला भेडसावणाऱ्या विभिन्न समस्या, ग्रामीण भागातील पायाभूत सुविधांचा अभाव, शेतकऱ्यांचा कर्जाबाजारीपणा, सातत्याने निर्माण होणारी दुष्काळी परिस्थिती, भांडवलाचा अभाव, आधुनिक तंत्रज्ञानाचा अभाव व रोजगार निर्मितीचा दर अल्प असे त्यास अनेक घटक कारणीभूत असलेले दिसून येतात.

ग्रामीण भागाच्या विकासासाठी कृषी क्षेत्राचा शाश्वत विकास आणि रोजगाराची संधी निर्माण करणे गरजेचे असून शेती हे केवळ उदरनिर्वाहाच्या साधनाऐवजी विकासाचे साधन मानले गेले पाहिजे. ग्रामीण भागाच्या विकासासाठी शेतीला पुरक व्यवसायांची जोड देणे आवश्यक आहे. अशा पुरक व्यवसायांपैकी कृषी पर्यटन हा एक महत्त्वाचा जोड व्यवसाय आहे.

कृषी पर्यटन या व्यवसायाची जोड व्यवसाय म्हणून ग्रामीण अर्थव्यवस्थेच्या विकासात महत्त्वपूर्ण भूमिका आहे.

• कृषी पर्यटनाची संकल्पना

कृषी पर्यटनाची सुरुवात प्रथम रोमन कालखंडात झालेली दिसून येते. कृषी पर्यटनाचा इतिहास हा १८ व्या शतकापूर्वीचा आहे. आठवडा अखेर सुट्टी, दीर्घ सुट्टी, ग्रामीण भागातील शेतीसंबंधित राहणीमानाचा अनुभव, शहरी मानवाचे अत्यंत धावपळीचे जीवन, शेतीला पुरक जोड व्यवसाय आणि मनोरंजन या हेतूने कृषी पर्यटनाचा उगम झालेला दिसून येतो. अमेरिका या देशात १८०० व्या शतकात कृषी पर्यटनाची सुरुवात झाली. परंतु त्यावेळी हे पर्यटन फारसे लोकप्रिय नव्हते. कारण वाहतूक व दळणवळण साधनांची कमतरता होय. १९२० नंतर वाहतूक व दळणवळण सुविधा वाढीमुळे पर्यटन वाढीस मदत झाली. इटलीमध्ये १९५० ते १९७० च्या दशकात अल्पभूधारक शेतकऱ्यांना शेतीमध्ये तोटा होत असल्याने शेती कसण्याऐवजी इतरत्र रोजगार शोधण्याचा प्रयत्न केला. १९७१ मध्ये लंडन शहरात शनिवार आणि रविवार या वीकएंडमध्ये कृषी पर्यटन आयोजित केले. अमेरिकेत १९८० ते १९९० च्या दरम्यान व्यावसायिक सहलीची प्रथा सुरु झाली. इटलीमध्ये १९८५ मध्ये कृषी पर्यटनाचा कायदा समंत करून शेतकऱ्यांना उत्तेजन देण्यात आले. ऑस्ट्रेलिया देशात १९६५ मध्ये कृषी पर्यटनास सुरुवात झाली.

भारतामध्ये सन १९८५-९० या सातव्या पंचवार्षिक योजनेच्या काळात पर्यटन क्षेत्रास उद्योगाचा दर्जा दिला. त्यामुळे पर्यटन व्यवसायाच्या विकासास गती मिळाली. सन २००० पासून कृषी पर्यटन केंद्र या संकल्पनेवर आधारित पर्यटन केंद्र स्थापन झाली. सुरुवातीस केवळ ०२ केंद्र होती मात्र २०१० ते २०१४ या काळात १३६ कृषी पर्यटन केंद्र सुरू झाली. महाराष्ट्र राज्य हे देशातील कृषी पर्यटन सुरू करणारे महत्त्वाचे राज्य आहे. १६ मे २००४ साली पुणे जिल्हयातील बारामती येथून कृषी पर्यटनास सुरुवात करण्यात आली. सन २००५ मध्ये श्री. पांडूरंग तावरे यांनी अॅग्री टुरिझम डेव्हलपमेंट काॅर्पोरेशन (A.T.D.C) ची

स्थापना केली. १२ डिसेंबर २००८ मध्ये तात्कालिन केंद्रीय कृषी मंत्री मा. शरद पवार यांच्या मार्गदर्शनाखाली महाराष्ट्र राज्य कृषी आणि ग्रामीण पर्यटन सहकारी महासंघ (मार्ट) ची स्थापना करण्यात आली. कृषी पर्यटनास चालना मिळावी म्हणून २०११ हे वर्ष कृषी पर्यटन वर्ष म्हणून घोषित केलेले असून १६ मे हा जागतिक कृषी पर्यटन दिवस म्हणून घोषित केला आहे.

कृषी भूषण श्री. चंद्रशेखर भडसावळे यांना महाराष्ट्रातील कृषी पर्यटनाचे जनक म्हणून ओळखले जाते. त्यांच्या मते "स्वतः शेतकऱ्याने आपल्या खेड्यातील फळत्या, फुलत्या शेतीवरच आयोजित केलेली आनंदायी शिक्षण प्रक्रिया व मौज यांचा सहज सुंदर मिलाफ असलेला उपक्रम म्हणजे कृषी पर्यटन होय."

कृषी पर्यटन म्हणजे शेतीवरील फेरफटका कि जे ग्रामीण भागातील संस्कृतीची ओळख, ग्रामीण जीवनाची प्रचीती, शिक्षण, प्रशिक्षण, निसर्गाच्या सानिध्य यातील जीवनाचा आनंद, शहरी जीवनशैलीपासून दुर मात्र शांत, निवांत, अल्हाददायक शेती जीवन आणि शेतीला पुरक जोड व्यवसाय परंतु शेतकऱ्यांच्या सामाजिक व आर्थिक उन्नतीचे साधन आहे.

• ग्रामीण अर्थव्यवस्थेचा कणा

कृषी पर्यटन उद्योग इतर उद्योगापेक्षा आगळा वेगळा उपक्रम आहे. या पर्यटनात ग्रामीण जीवनाचा अनुभव, ग्रामीण संस्कृतीची ओळख, शिक्षण, प्रशिक्षण त्याचबरोबर ग्रामीण रूढी परंपरा, चालीरिती, पीक पाणी, प्राणी, पक्षी, निसर्गाचे सानिध्य, कुटुंब व्यवस्था या सर्वांचा अनुभव आणि सहभाग मिळतो. कृषी पर्यटन हा ग्रामीण अर्थव्यवस्थेचा आधारस्तंभ आहे. रोजगार निर्माती व बेरोजगारीवर मात

कृषी पर्यटन ग्रामीण अर्थव्यवस्थेतील शेतीला पर्यायी व पुरक रोजगाराचे साधन आहे. कृषी क्षेत्रातील अनियमिततेमुळे लुप्त्या बेरोजगारीचे प्रमाण अधिक आहे. बेरोजगारी ही विकासातील मोठा अडसर आहे. ग्रामीण भागात कृषी पर्यटनाला वाव मिळाला तर मोठ्या प्रमाणात पर्यायी व पुरक रोजगाराची नवीन संधी उपलब्ध होते.

बकाल खेडी व स्थलांतरास पर्याय

कृषी पर्यटनातून बकाल खेड्यांचा प्रश्न सुटतो. कृषी क्षेत्रातील अनिश्चिततेमुळे ग्रामीण भागातील लोक रोजगारासाठी शहरी भागात स्थलांतरीत होताना दिसून येतात. त्यातून एकीकडे शहरीकरणात वाढ तर दुसरीकडे बकाल खेड्यांची समस्या निर्माण होते. असे दोन्ही प्रश्न सोडविण्यासाठी कृषी पर्यटन महत्वाचे आहे.

पायाभूत सुविधांचा विस्तार

कृषी पर्यटनाच्या माध्यमातून ग्रामीण भागात पायाभूत सुविधांचा मोठ्या प्रमाणात विस्तार होत असताना दिसून येतो. पर्यटनासाठी वाहतूक, दळणवळण सुविधा तर अन्य पायाभूत सुविधांमध्ये वाढ होते. त्यामुळे ग्रामीण भागाच्या विकासास चालना मिळते.

कृषी विकासास सहाय्य

ग्रामीण अर्थव्यवस्थेचा शेती हा आत्मा आहे. बहुसंख्य लोकांच्या उपजीविकेचे मुख्य स्रोत म्हणजे शेती होय. कृषी क्षेत्रातील अनिश्चिततेमुळे कृषी क्षेत्राच्या विकासात अनेक अडचणी निर्माण होत आहेत. कृषी पर्यटन हा कृषी क्षेत्रात पुरक उद्योग आहे. त्यामुळे शेतकऱ्यांच्या जीवनमानाचा स्तर उचावून कृषी क्षेत्रातील गुंतवणूक प्रमाण मोठ्या प्रमाणात वाढत आहे.

विदेशी चलन प्राप्ती

पर्यटन हा एक आर्थिक व्यवसाय आहे. पर्यटकांना विविध सेवा पैशाच्या मोबदल्यात दिल्या जातात. विविध देशातून आपल्या देशात पर्यटक येत असतात. त्यामुळे परकिय चलन प्राप्त होते. हे परकिय चलन देशाच्या आर्थिक विकासास उपयुक्त असते. कृषी मालाला स्थानिक बाजारपेठ

कृषी पर्यटनातून शेतमालाला स्थानिक बाजारपेठ उपलब्ध होते. पर्यटक स्थानिक बाजारातून आपणास आवश्यक वस्तू वाजवी किंमतीस खरेदी करतात. तसेच कृषी पर्यटनातून शेतमाल बाजारपेठे सोबत अन्य बाजारपेठांचा विस्तार होत असतो. पर्यटन ठिकाणी येणारे प्रवासी व पर्यटक वेगवेगळ्या बाजारातून फिरत असताना वस्तूची खरेदी करतात. त्यामुळे बाजारपेठांचा विकास होतो. हा बाजारपेठांचा विकास आर्थिकदृष्ट्या महत्वाचा घटक आहे.

आर्थिक विषमता व प्रादेशिक असमतोल दूर करण्यास मदत

शहरी व ग्रामीण अर्थव्यवस्थेच्या विकासातील दरी म्हणजे उत्पन्न विषमता होय. शहरी अर्थव्यवस्थेच्या तुलनेत ग्रामीण अर्थव्यवस्थेतील उत्पन्नातील तफावत फार मोठी आहे. ही तफावत भरून काढण्यासाठी कृषी पर्यटन उपयुक्त ठरते. तसेच कृषी पर्यटनातून मिळणाऱ्या उत्पन्नाचा उपयोग हा प्रदेशा-प्रदेशांच्या विकासातील असमतोल दूर करण्यास मदत होते.

व्यवसाय व सेवांच्या विकास सहाय्यक

ग्रामीण भागात कृषी पर्यटनातून अन्य संलग्न व्यवसायांच्या विकासास चालना मिळते. उदा. निवास गृहे, हॉटेल, हस्तकला, मनेरंजन केंद्र, स्थानिक वस्तु उत्पादने तसेच बँका, विमा सेवा, वाहतूक व दळणवळण, शिक्षण, आरोग्य अशा अनेक व्यवसाय व सेवांच्या उगमाचे स्रोत कृषी पर्यटन आहे.

ग्रामीण अर्थव्यवस्थेच्या आर्थिक विकासास मदत

कृषी पर्यटन हा एक महत्त्वाचा उद्योग आहे. या उद्योगांमुळे ग्रामीण भागात जलद आर्थिक विकासास मदत होते. कृषी पर्यटनातून ग्रामीण भागातील विविध क्षेत्रांमध्ये मोठ्या प्रमाणात भांडवलाची गुंतवणूक केली जाते. त्यातून लोकांना रोजगार मिळतो. शिवाय नानविध व्यवसाय व सेवांचा विकास होतो. एकंदरीत ग्रामीण भागातील लोकांचा आर्थिक स्तर बदलतो. कि ज्यामुळे ग्रामीण अर्थव्यवस्थेच्या आर्थिक विकासाला पोषक वातावरण तयार होते.

कृषी पर्यटन हा एक महत्त्वाचा व्यवसाय आहे. शेतीमध्ये नैसर्गिक पर्यटनास भरपूर वाव आहे. कृषी पर्यटनातून शेतकरी शेतीची पारंपारिक पध्दतीचा त्याग करून आधुनिकतेकडे झुकलेले दिसून येतात. कृषी पर्यटन ही एक आर्थिक क्रिया असून पर्यटनातून मोठ्या प्रमाणात आर्थिक देवाणघेवाण होत असते. पर्यटन ही विविधता असणारी प्रक्रिया असून कृषी पर्यटनातून ग्रामीण संस्कृतीचे दर्शन घडून येते. ग्रामीण भागाच्या जडणघडणीमध्ये पर्यटन व्यवसाय अन्यनसाधारण स्थान आहे. कृषी पर्यटन हे ग्रामीण अर्थव्यवस्थेचा आधारस्तंभ असून ग्रामीण भागाचा आरसा म्हणून कृषी पर्यटन महत्त्वाचे आहे. ग्रामीण भागातील मुख्य व्यवसाय

शेती असून शेती व तत्सम व्यवसायांच्या विकासाकरिता म्हणजे अर्थव्यवस्था बलशाली बनविण्यासाठी कृषी पर्यटन आवश्यक आहे. शेतकऱ्यांचा सामाजिक, आर्थिक दर्जा सुधारण्यास कृषी पर्यटन उपयुक्त आहे. कृषी पर्यटन हे ग्रामीण भागातील रोजगार निर्मातीचे नवीन दालन असून आर्थिक विकासाचे प्रमुख केंद्र आहे.

संदर्भ सूची

१) एस. व्ही. कुलकर्णी, महाराष्ट्राच्या पर्यटन उद्योगातील संधी, उद्योजक, महाराष्ट्र उद्योजकता विकास केंद्र.

२) पांडूरंग तावरे, कृषी आणि पर्यटन मार्गदर्शिका, कृषी पर्यटन विकास संस्था, बारामती, २०१६.

३) डॉ. अंकूश आहिर, प्रा. डी. एम. मारकड, पर्यटन भूगोल, पायल पब्लिकेशन, पुणे, २०१५

४) डॉ. एल. एच. पाटील, कृषी पर्यटन, मयूर प्रकाशन, लातूर, २०१३.

५) डॉ. एस. बी. शिंदे, पर्यटन भूगोल, फडके प्रकाशन, कोल्हापूर, २००१.

६) अर्थसंवाद, खंड ३६, अंक १, एप्रिल-जून २०१२.

७) अर्थसंवाद, खंड ४०, अंक ४, जानेवारी-मार्च २०१७.

□□□